

Predrag Lasica

Ja Ne Mogu Da Prevarim Ni San

Mislim da se ulica..
Na kraju ..ne završava
Da nema kraja prici
BUDI PTICA NA MOJIM SUZAMA
Sto me hrani mrvama

Gde baciš udicu
Gde baciš svoje snale
Ja uvek nadjem nesto
Od moje male

Ne mozes mi pobeci
Tvoje ime
uvek neko spomene
Kao kesten kraj rjeke
Koji ceka mene..

Neki brestovi,neki putevi
Ma kud sam sve sa tobom iso
Po kisi i oluji
Krio se po kucama gde oluk truli

Mi smo bili neko
Nosio sam te u narucju
Setao rekom,peskom pesacio
Ljubio u zutom klasju
I fenjere sam kao sunce gasio

MOZDA SE OKRENES

I VIDIS ME IZA
VIDIS SUNCE ,JEDRENJAK I MORE
KADA TE JEDNOM GODINE SLOME
A TEBE PRIHVATE MOJE

MA STANI NA TREN
POGLEDAJ IZA
JA PO DUNAVOM LEDENOM KLIZAM
TAMO GDE VETAR BRCKA U VIRU
JA SAM LED STO JE ZAGRLIO NJIVU

U SASI IZA MOSTA,LETI MIRISE CEMPRES
DODJI DA KRAJ MENE DREMNES
I SVOJE MARAME ODVEZI
I NE MORAS NISTA DA KAZES
SAMO DA ME ZABORAVIS NE SMES

Mislim da price nemaju kraj
Ali da se piscima ne pise dobro
Ja to dobro znam
Nije ljubav rima i stih
Ni vreme koga ne mogu da zaustavim
Ja ne mogu da prevarim ni san